

KOLOZSVÁR THJF. SZABAD KIRÁLYI VÁROS HIVATALOS LAPJA

Egyetemi Könyvtár

Szeged.

II. évfolyam, 6. szám, 1941. március 15.

Szerkesztőség és Kiadóhivatal
Kolozsvár, Városháza. Telefon: 10-56.

Megjelenik minden hónap 1.-én és 15.-én.

Előfizetési díja évi 7 pengő.

Példányszámonként 40 fillér.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ:

BOTOS JÁNOS

Hivatalból
díj átalányozva

Március 15. A szabadság ünnepe.**HIVATALOS RÉSZ**

Rendelet a városi illetékek csekk-lapjainak érvénytelenítéséről.

Felhívás a nyugdíj-jogosultakhoz.

Hirdetmény a gyalogjárók és házunktájának tisztántartásáról.

Hirdetmény telepengedélyezési eljárásról.

Hirdetmény a háztartási petróleum március havi mennyiségének megállapításáról.

KÉT HÉT KRÓNIKÁJA

1941 március 1. Az Erdélyi Párt segélyakciót kezdett az árvíz-károsultak javára. — Március 2. Bulgária csatlakozott a három-hatalmi egyezményhez s a német csapatok bevonultak Bulgáriába. — Megalakult a kolozsvári Tűzharcos Szövetség főcsoportja. — Március 9. Kijelölték az erdélyi iparkamarák körleteit. — Március 10. Magyar írók látogatása Jugoszláviában. — Március 13. Koronatanács Belgrádban. — A kolozsvári „Ellenzék” napilapot új érdekeltség vette át. — Március 15. Ujjongó lelkesedéssel ünnepelte Kolozsvár magyarsága a szabadság napját.

Kolozsvár első szabadságünnepé.

Az isteni gondviselés áldását, a felszabadulás roppant ajándékát Kolozsvár közönsége méltó módon hálálta meg 1941. március 15-én. Szabadság-ünnepélyünk eddig még soha nem látott arányokban és gyönyörű keretek között zajlott le, az ősi város legszebb helyén, a Mátyás-szobor előtti térségen.

Első, igazi szabadságünnepé volt ez a kolozsváriaknak. Minden korlátozást elsepert a történelem szele, hatóságok, katonaság és polgárság egységbe olvadva, egy szívvel-lélekkel áldozott a 48-as zászlóbontás emlékének. A rendezés munkáját, éppen az ünnepély jelentőségére tekintettel, maga a város vállalta. Polgármesterünk hívó szavára megmozdult a város apraja-nagyja, a Mátyás király-téri ünnepségen, a zimankós időjárás dacára, közel negyvenezer ember vett részt.

A méltóságteljesen, fegyelmezetten és tisztelettel parancsolóan lefolyt ünnepség Kolozsvár történetének egyik büszke fejezete. Köszönet érte mindenkinek, aki az ünnepség rendezésében tevékenykedett és aki az ünnepségen résztvett. Kolozsvár ismét megmutatta, hogy mindig magyar volt, és magyar maradt. A magyar szabadság útját ez a város hűséggel őrizte és elszántan vezeti előre.

Feledhetetlen ünnepségünk lefolyását az alábbiakban ismertetjük:

A polgármester felhívása.

Kolozsvár thj. sz. Kir. város Polgármestere.

Sz.: 108.942/1941. I. ü. o.

MÁRCIUS 15

A szabadság ünnepe!

Polgárok! Mi itt e városban sohasem ünnepelhetünk meg igazán. Majdnem egy negyedszázad alatt pedig csak fájó szívvel gondolhattunk rá!

Most megünnepeljük! Nem a törvény rendelkezéséből, hanem azért, mert ez mindig a szívünkbe volt írva. Mert ez a magyar szabadság emléknapja. Azé a szabadságé, amelyet a magyar nemzet az állam minden polgárának egyenlően és testvériesen biztosít.

Magyarok, akik e városban itt éltünk és élünk évtizedek óta, ezt csak ma ünnepelhetjük meg. Örömmel ünnep ez s azért kérem a város közönségét, díszítse fel házát mindenki nemzeti zászlóval. Menjen el min-

denki arra az istentiszteletre, melyet egyháza tart s adjon hálát a Mindenhatónak, hogy ezt a napot megérnünk engedte.

Istentisztelet után a Mátyás király-téren délelőtt fél 12 órakor tartjuk a

Nemzeti ünnepet,

amelyre a város minden polgárát meghívom.

Ezen az ünnepen

1. a Hymnus-t énekli az egyesített énekkar.
2. Ünnepi beszédet mond Dr. Baráth Tibor egyetemi tanár,
3. a Kossuth-nótát előadja az egyesített cigányzenekar,
4. a „Nemzeti dal“-t szavalja el Gajzágó György joghallgató,
5. a „Magyar Hiszekegy“-et előadja a m. kir. honvédszenekar,
6. az ifjúság nevében beszédet tart Kállay Ernő orvostanhallgató,
7. a Szózatot énekli az egyesített énekkar,
8. az Erdélyi indulót játssza a m. kir. honvédszenekar.

Ezen az ünnepélyen a város minden polgára részt vehet. A hatóságok, a m. kir. honvédség, az egyházak, társadalmi egyesületek, intézetek, stb. képviselői részére, valamint az érdeklődő közönség részére külön helyet jelölök ki. Az ünnepély műsorát a tér legtávolabbi helyére is jó hallhatóan hangszórók közvetítik. Felkérem tehát a város közönségét, hogy kijelölt helyét a legnagyobb rendben a m. kir. rendőrség hirdetményében közzétett útvonalakon felvonulva, — tekintettel a rádió-közvetítésre, — délelőtt $\frac{1}{4}$ 12 óráig feltétlenül foglalja el, hogy ünnepünk zavartalan s a nagy nap emlékéhez méltó legyen.

Este fél 7 órakor a Kolozsvári Magyar Diák-Szövetség a honvédszenekar közreműködésével ünnepi fáklyásfelvonulást tart. Ép ezért felkérem a város közönségét, hogy a lakása ablakait este fél 9 óráig világítsa ki.

A magyarok Istene továbbra is kísérje áldásával nemzetünket és hazánkat történelmi útján s engedje beteljesülni jogos vágyait.

Kolozsvár, 1941. március hó 12-én.

POLGÁRMESTER.

Az ünnepség lefolyása.

A rendezőbizottság és mérnöki hivatalunk pontos tervei szerint helyezkedtek el a Mátyás király terén a hatóságok, honvédség, küldöttségek, egyesületek és társadalmi alakulatok. Az ünnepséget a budapesti rádió a helyszínről közvetítette pontosan 10 óra 30 perces kezdettel. Az egyesített énekkarok és a közönség mély áhitattal énekelte a magyar nemzet imádságát. Ezután Dr. Baráth Tibor egyetemi tanár mondotta el ünnepi beszédét:

— Magyar Testvéreim! Akik ezen a téren összegyűltünk, bizonyára valamennyien egyetértünk abban, hogy a márciusi gondolatokról való elmélkedés hosszú idők óta sem volt annyira időszerű, mint éppen ma. Ma, amikor az egész magyarság ismét sorsdöntő fordulathoz érkezett, miként közel száz esztendővel ezelőtt. És talán ez az elmélkedés sehol nem annyira helyénvaló, mint éppen Kolozsvárt, a magyar szellem e visszatért ősi tűzhelyén, amelytől az egész nemzet oly sokat vár — és joggal vár — a megújulás nagy munkájában és a boldogabb magyar jövő kialakításában.

— Európaiság és magyarság, — ez a két követelmény, amit nemzetünk vezéreinek koronként össze kell egyeztetniök, harmonikus szintézisbe hozniök és ami szerint meg kell teremteniök az időnként esedékes korszerű magyar életformát. Ez a magyarság legnagyobb problémája. Az Európaiságnak és nemzetiségnek ezt a koronkénti új szintézisét, ezt a történeti szükségességet nevezzük röviden „márciusi gondolatnak“.

— A haza fogalma magyar vonatkozásban összeütközésbe került a hagyománnyal. A helyesen értelmezett márciusi gondolat ugyanis jelenti az életképes hagyományok tiszteltbentartását, jelenti azt, hogy Európaiság mellett figyelemmel kell lennünk az ősi magyar értékekre.

— Így történt ez 48-ban is. A magyarság, bár magába vette a hazáról szóló új tant, hű maradt önmagához és tántoríthatatlanul ragaszkodott Szent István örökségéhez: a magyar birodalom egységéhez. Mert ha az új tanok a hazát a nyelvvel azonosították is, jobban tudta, mint egész Európa, hogy a Kárpátoktól övezett Dunamedencében ezt a tant megvalósítani nem lehet, mert ezt az országot az Isten úgy teremtette, hogy az ott élő népek kára nélkül megbontani, nyelvek szerint feldarabolni ne lehessen. A magyarság tehát a koreszmék ellenére is ragaszkodott életbevágó hagyományaihoz, mert előre látta, hogy felosztva, szétszabdálva, ez az áldott szép ország egy népnek sem lehet szabad hazája, csak zötét börtöne. Tudta azt is, hogy ennek a nagy gondolat-

nak letéteményese itt a Kárpátok ölén elfoglalt Főzépponti helyzete és államalkotó képességei folytán nem lehet más, csak saját maga. Tudta a magyarság, hogy ezért a hivatásért harcolni is kell. Harcoltak is Kossuth katonái, akik vérrel beírták a magyar politika nagy könyvébe, hogy bármily csillagzat tünik is fel időnként Európa égboltján, a Kárpátmedence egységének gondolatát, a magyar nép sosem adja fel.

— A 48-as márciusi gondolat tehát jelenti a magyarság nemzeti egységét és jelenti a Kárpátmedence politikai összetartozását. 48-ban tehát őseink jól össze tudták egyeztetni az újat a régivel, az európai közösséget a nemzeti hagyományokkal és így a nagy szintézist erkölcsi csorba nélkül hajthatták végre.

— Magyar Testvéreim! Mindnyájan tudjuk, napjainkban Európa megint új csillagzatok alatt, új célok felé menetel. A történelem vaslogikája szerint ismét örök feladatunk teljesítésének újabb állomása elé érkezünk: magyarságunkat összhangba kell hoznunk Európával.

— Miről is van szó? Egy új, szociális és politikai igazságnak országunkban való megvalósításáról. Arról az igazságról, amely a nemzeti gondlattal összefonódva, népek és országok mai korszerű harcok életformáját alkotja. Szász évvel ezelőtt Szabadság és Egyenlőség volt a jelszó. A mai jelszó: szociális Magyarország és boldogabb Magyarország.

— Szociális Magyarország, mert nem egyes társadalmi osztályok, hanem a magyar nép egyetemes érdekei szerint kívánjuk átalakítani az ország egész szervezetét. Ebből a szempontból óhajtjuk az állam szociális épületét újra felépíteni, napos, tágas helyiségekkel és boldogabb lakókkal. Földkérdés, házkérdés, telepítés, népi műveltség emelése, az alsóbb osztályok jobb megélhetése, — ezek a főkérdések. Ezeknek a kérdéseknek súlya éppen Magyarországon nőtt nagyra, mert Európához való két legutóbbi igazodásunk alkalmával ezen a téren tettünk a legkevesebbet.

— Azután népi Magyarországot kívánunk, mert ezt az országot politikailag az elavult demokratikus és liberális eszmék helyett népi és rendi alapon óhajtjuk felépíteni, népi és rendi alapon, mert az államhatalom mulhatatlanul szükséges megerősítését csak ezen az úton érhetjük el.

— És végül boldogabb Magyarországot óhajtunk, mert azt akarjuk, hogy országunk határai a természet útmutatásának megfelelőjenek. Most is ragaszkodunk tehát ősi örökségünkhöz, hogy itt minden népet boldoggá tehessünk.

— Ez az új szociális népi és boldogabb Magyar-

ország a Dunamedence más népeinek jogát tiszteletben tartja. És jó, ha ezt éppen Erdély földjén mondhatjuk meg. A magyarság ebben a tekintetben egyébként a múltban sem vétett. A sok rágalom, amit ellenségeink évtizedeken keresztül büntetlenül rákiszórtak, hála Istennek, ma már eloszlóban van. Ma már Európában sokan tudják, hogy a magyarság nem nymta el a vezetése alatt élt népeket és néptörödeléket. Ma már tudják, ha a nemzetiségek sokan hozánk csatlakoztak, ez az ő egyéni ügyük volt. Mi szívesen fogadtuk őket, bár nem mindig bántunk jól velük. Udvariasságunkat sokan mégis erőszakoskodásnak tüntették fel. Hát tudják meg a Dunamedence nem magyar népei és azt hiszem, ezt mindnyájunk nevében kijelenthetem, hogy népiségünknek ilyen úton való tömeges gyarapításáról lemondunk. Mert nincs értelme, hogy a magyar faj kiváló tulajdonságait elhomályosítsuk azáltal, hogy idegen népek vétét tömegesen magunkba eresszük.

— Ez aszociális és népi Magyarország más népek sorsán túl sokat fog gondolni a kiválasztott fajnak, a magyarságnak szaporítására. Mert sokkal nagyobb szaporodásra van szükségünk, mint eddig, hogy hivatásunkat méltón betölthessük. Kell, hogy állami és társadalmi beavatkozással is odahassunk, hogy ősi örökségünket, vezéri szerepünket itt a Kárpátmedencében népi erőnkkel, tulnyomó népi többségünkkel is alátámasszuk.

— Sok magyarra van tehát szükségünk. S ezek a gondolatok azt is parancsolják, hogy egy pillanatra se vegyük le szemünket sok százezer magyar testvérünkről, akik néhány kilométerrel odébb élve még nem lehetnek részesei az új alkotó munkának, ahol pedig ők is nélkülözhetetlenek.

— A magyarság mindezeket a feladatokat most annál könnyebben megvalósíthatja, mert a sors szerencsés fordulata úgy hozta, hogy ezuttal egész programja az európai megújulás vonalába esik. A magyarság faji és államalkotó ereje ma ismét úgy tűnik fel Európa előtt, mint a Dunavölgy egyetlen tartós rendező elve, egyetlen kristályosodási pontja. Magyarnek lenni jelenti ma: Európának és a dunai népeknek nagy szolgálatot tenni, részese lenni egy szívós faj istenadta küldetésének, részese lenni a kiválasztottságnak, Magyarnek lenni tehát megint büszkeség!

— Magyar Testvéreim! A feladat tisztán áll előttünk: a múlt fényénél világosan látjuk ősi örökségünket itt a Dunavölgyében, a jelen világánál látjuk az új koreszméket. Érezzük erőnket is. Őn úgy gondolom, ezek után kijelenthetjük, itt Mátyás király városában, éppen a nagy király emléke előtt, hogy Erdély magyar népe a megújulás feladatát minden

kockázatával együtt büszkén vállalja. Őn, ha a mai márciusi gondolatot, az európaiság és magyarság új szintézisét szerencsésen megvalósítottuk, meggyőződésem, hogy a szociális, népi és boldogabb Magyarország megteremtésével jövőnket itt a Dunavölgyében újabb ezer évre megalapoztuk. Akkor már nemcsak azt mondhatjuk, „kis nép, de nagy nemzet vagyunk“, hanem azt, hogy „nagy nép és nagy nemzet“.

Ezután az egyesített kolozsvári cigányzenekarok Kőrösi Dudus vezetésével eljátszották a Kossuthnótát. Utána Gajzágó György főiskolai hallgató lépett az emelvényre s elszavalta a nemzeti dalt. A közönség zúgva, dörögve ismételte:

— „A magyarok Istenére esküszünk, esküszünk, hogy rabok tovább nem leszünk!“

A nemzeti dal elhangzása után a honvédszenekar eljátszotta a Magyar Hiszekegy-et, amit feszes vigyázban áhitattal hallgatott végig a tömeg.

Az ifjúság szava.

Az egyetemi ifjúság szónoka, Kállay Ernő orvostanhallgató a következő beszédet mondotta:

— Ünneplő magyar testvéreim! A magyar ifjúság, mely ma talán inkább, mint bármikor, letéteményese és hordozója a nemzet jövőjének, erőt akar meríteni a március 15. örökéletű erőforrásából. A méltató szavak elmondása és a történelmi emlékek felidézése nem a mi dolgunk, számunkra ez élő valóság és magasra emelt fejjel nézünk előre, mert a mi útunk a jövő. Az idők változnak, de az ifjúság szelleme ugyanaz marad, az idők változnak, de a körülmények ugyanolyan parancsszóval állnak elénk, mint állottak annak idején az első március 15. ifjúsága elé. Kísértetiesen hasonló a helyzet. Akkor is Erdély hazatérése volt az egyik leglényegesebb célja a magyar életnek és ma ismét ugyanott állunk. Mit kíván a magyar nemzet? — tegye fel valaki a kérdést s tudom, hogy egyöntetűen csattan rá a felelet: Erdély hazatérését. Vajjon elég a szó, a bennünk égő vágy? Van-e erő a karban, hogy valóra váltsa ezt a feleletet. Körülöttünk lángban áll az egész világ és a népek harcában itt áll a mi nagy harcunk, amelyet nekünk kell megharcolnunk. Mert a vágy nem elég és mit sem ér az erő, ha nem áll mögötte az akarat és az ész. Akkor, március 15-én és az azt követő időkben az ifjúság áldozott, vért áldozott a gondolatért, a magyar szabadságért. Számunkra is parancsot tartogat az idő erdélyi magyar ifjúság. Erdélyben Erdélyért nem dőlt el még a harc. A körülmények megváltoztak, most itt a mi oldalunkra billent a mérleg serpenyője. De az igazi honfoglalás csak most következik. Apáink évszázadokon át hullottak a gyepek védelmében és a magyar falvakban egy-

szerre csak más népek más nyelven imádkoztak. Mások szántották fel az ősi földet, míg a magyar pusztult nyugat védelmében. Azután jött a nagy katasztrófa, mely azok kezébe adta sorsunkat, akiknek nyugalma és szabad fejlődését a magyar ősök halála biztosította.

Huszonkét év tisztítótüze vajjon elég volt-e számunkra, hogy a múlt nagy hibáiból tanuljunk. Vajjon összefortunk-e annyira, hogy egységes összefogással dolgozni tudjunk a jobb magyar jövődőért, a boldogabb magyar népért? Harc áll ma itt, csendes, szívós és néma harc, tudománnyal, munkával és fegyverrel kell megharcoljuk az új magyar honfoglalást.

— Kötelessége minden magyar ifjúnak, aki keresztény magyar embernek vallja magát, felkészülni erre a harcra legjobb tehetsége szerint.

— Magyar ifjak az ekeszarva mellett, hordozói vagytok egy rajtatok nyugvó hazának. Magyar ifjak a gyárak és a munkahelyek padjai mellett, ti vagytok a most születő magyar ipar és kereskedelem előharcosai. Magyar ifjak az iskolák és egyetemek padjai mellett, a ti gondotok kell legyen a nép jóléte, egészsége, kultúrája és előrehaladása. Ezek a feladatok egész embert kívánnak, olyat, aki biztosan készült, népi mivoltának, nemzeti hivatástudatának magaslátán áll. Legyen a mi ifjúságunk okosan felhasznált idő a harcra való felkészülésre, mert ha ebből a harcból nem mi kerülünk ki győztesen, akkor jöhet a nagyszerű halál.

— Magyarságunk és Erdély parancsot jelent számunkra, dolgozni, nem magunkért, hanem azokért, akik utánunk következnek. Áldozatot hozni, ez legyen életünk értelme és minden tettünk mozdítója. Áldozatot hozni azért a magyar népért, mely újból a nagyság útjára lépett és jaj neki, ha ismét visszaesik a múlt hibáiba.

Nincs egyén közöttünk, nincs osztálykülönbség, nincsenek egyéni célok, egyetlen szent cél álljon mindig előttünk, a jobb magyar jövődő. Március 15. parancsa számunkra az, hogy vállaljuk ezt a munkát büszkén, keményen és egy arcvonalban haladjon ez az ifjúság, egyetlen jelszót ismerve és vallva: „Itt élned, halnod kell”.

Az egyetemi ifjúság szónokának beszéde után a közönség elénekelt a Szózatot, mialatt Kolozsvár összes magyar templomaiban megszólaltak a hangok.

Az ünnepséget az Erdélyi induló zárta be.

Fáklyásmenet.

Este az egyetemi ifjúság fáklyásmenetet rendezett a város főbb utcáin. A vármegyeháza előtt a diákság képviselői beszéddel üdvözölték In c z é d y

J o k s m a n Ö d ö n főispánt, aki a következő szavakkal válaszolt:

— Kedves ifjak! Szeretettel és mélységes hálával, de éppen olyan mély meghatódottsággal üdvözöllek benneteket. Lehet-e meghatódás nélkül gondolni arra, hogy egy évvel ezelőtt még csak álomnak tűnt az, ami ma megvalósult: Kolozsvárt magyar ifjakkal ünnepelhetjük a legszebb magyar ünnepet, március 15-ikét. Bizom bennetek, bizom küzdélmek eredményében, hiszen sok szenvedés, diáknyomoruság edzett meg benneteket az elmúlt években. Bizalommal látom és érzem, hogy olyan erő árad belőletek, amely záloga lesz annak a jövőnek, melyet az Ur isten adjon nektek. Kiáltásotok velem együtt: — Éljen Horthy Miklós, Magyarország kormányzója.

A diákság ezután vitéz Szentgyörgyváros Stirling László hadtestparancsnok, majd Dr. Keledy Tibor polgármestert üdvözölte.

Dr. Keledy Tibor a következő szavakkal válaszolt:

Kolozsvár ifjúsága! Ugyanakkor, amikor a napvilágot megláttátok, a nemzet legnehezebb óráiban veletek együtt született a hit az isteni örök igazságban. Ez a tudat adjon erőt nektek, ti eljegyzett leventéi ennek az igazságnak. Az elnyomásban eltöltött huszonkét év avatott benneteket a szabadság kipróbált hőseivé. A földnek ezen a részén, a Kárpátok övezetében az igazság egyet jelent a magyar szabadsággal. Legyetek fáklyavivői ennek az igazságnak azon az útján, mely a szabadság teljes megvalósulásához vezet. Fiuk: előre!

A Nemzeti Színház este ünnepi előadásban az Ocskai brigadérost játszotta.

A rendezőség.

A Mátyás király-téri felvonulás főrendezője Botos János szerkesztő volt. A város tisztviselői közül a rendezésben a következők tevékenykedtek:

Dr. Decsy István, Dr. Jeszenszky István, Landt Gábor, Kovács Gyula, Dr. Kiss Béla, Illyés Károly, Schuller József, Varga Sándor, Dr. Zeitler Gusztáv, Tunyogi Gyula, Dankó Pál, Dr. Kuszálík János, László Endre, Balla Ferenc, Lehőtz Pál, Vizhányó Endre, Nemetz Károly, Thurzai János, Mártonffy László, Kozma Károly, Csipkés Árpád, Végh József, Haas Ede, Kapcza Imre, Salamon János, Zárdai Rezső, Kökössy Imre, Némethy Endre, Mátrai Béla.

A város többi alkalmazottai résztvettek a különböző templomokban tartott istentiszteleteken, majd 11 órakor, Dr. Vásárhelyi László polgármesterhelyettes vezetése alatt, testületileg vonultak ki a Mátyás király-térre.

Kolozsvár thj. szab. kir. város polgármestere.

107.747/1941. I. ü. o.

Tárgy: A városi illetékek befizetését igazoló Csekk-lapok érvénytelenítése.

RENDELET.

Felhivom az összes ügyosztályokat és városi hivatalokat, hogy az illetékek befizetését igazoló csekk — elismervényeket mindenkor „Érvénytelen“ címkés bélyegzővel — érvénytelenítsék.

Az így érvénytelenített csek-elismervényt a jegyzőkönyvre, ill. előadó ivre kell felragasztani.

Erről az összes ügyosztályokat és városi hivatalokat, továbbá a kerületi kirendeltségeket értesítem.

Kolozsvár, 1941. február 28.

KELEDY s. k.,
polgármester.

Kolozsvár thj. sz. kir. város polgármestere.

Sz.: 108.438/1941.

NYUGDIJASOK!

A volt magyar, illetőleg volt román közszolgálati alkalmazottak, továbbá az állami, törvényhatósági, községi, valamint a katonai nyugdíjasok és ezek özvegyei és árvái, akik a magyar állam terhére nyugellátásban akarnak részesülni, a nyugellátás megállapítása iránti folyamodványukat a polgármesteri hivatal I. ügyosztályához (főjegyzői hivatal Mátyás király tér 1. sz., 20. ajtó) legkésőbb az 1941. évi április hó 30. napjáig kötelesek beadni.

A folyamodvány-ürlapokat a megnevezett ügyosztály kiküldötte a Köznyugdíjasok Egyesületének Mátyás király-utca 10. sz. alatti helyiségében az alábbi sorrendben fogja kiadni:

1941. III. 8-án azoknak, akiknek neve A, B, C, D, E betűvel kezdődik.

1941. III. 10-én azoknak, akik neve F, G, H, I, J betűvel kezdődik.

1941 III. 11-én azoknak, akiknek neve K, L, M, N, O betűvel kezdődik.

1941 III. 12-én azoknak, akiknek neve P, R, S, Sz betűvel kezdődik.

1941 III. 13-án azoknak, akiknek neve T, U, V, Z, Zs betűvel kezdődik.

Felhivom az érdekelteket, hogy a megnevezett napokon folyamodvány-ürlapjaikat annál is inkább vegyék ki, mert a szükséges igazoló okiratok beszerzésére ezek az ürlapok adnak tájékoztatást, f. év április 30-ika után pedig a jelentkezéseket figyelembe venni nem lehet.

Kolozsvár, 1941 március 6.

KELEDY s. k.
polgármester.

Kolozsvár thj. szab. kir. város törvényhatósági bizottsága által megbízott tisztviselő, mint első foku közegészségügyi hatóság.

Sz.: 1853/1941. I. ü. o.

A GYALOGJÁROK ÉS HÁZUNKTÁJÁNAK TISZTÁNTARTÁSA.

A város közegészségügyi viszonyainak javítása nemcsak hatósági feladat, hanem polgári kötelesség is, ezért minden háztulajdonos, lakás-, üzem-, üzletbérlet figyelmét felhivom, hogy a köztisztaság fenntartásáról gondoskodjék.

A gyalogjárókat a ház előtt minden tulajdonos reggel 7-ig megöntözve separtesse le, mert a reggeli forgalom megindulása után ez már nem teljesíthető és a folyamatba tett ellenőrző és megtorló eljárásnál a késedelmes tisztítási munka olyannak minősül, mint aki mulasztást követett el.

Gondoskodtam, hogy az úttestek tisztántartása, ha kell rendkívüli munkaerő kirendelésével is, de állandóan megtörténjék és így a nagyközönség magatar-

tásától függ, hogy a köztisztaság és közegészségügyi kívánalmaknak megfelelő rend teljes mértéken érvényesüljön.

A háziszemét rendszeres kihordása most már biztosított, s így komoly mulasztást követ el az a telektulajdonos, aki udvarát, raktárait, műhelyét, üzletét, istállóit nem tartja tisztán.

A helyszíni vizsgálatok megkezdődnek, de ettől függetlenül felkérem a város minden lakóját, ha szomszédja nem akarja megérteni, hogy a hulladék és szemét felhalmozása milyen ártalmas következményeket okozhat, úgy azt a hatóságnak azonnal jelentse, mert a multak mulasztása miatt a patkányok és egerek nagymértékben elszaporodtak, s ezek irtása csakis állandó tisztogatási munkával lehet eredményes.

Mindazok, akik a köteles köztisztasági gondoskodást elhanyagolták a közegészségügyi törvénybe és szabályokba ütköző kihágást követnek el, amelyet a hatóság teljes szigorral fog megtorolni.

Kolozsvár, 1941. február 28.

A polgármester megbízásából:

GRUCZA, s. k. tanácsnok.

Kolozsvár thj. szab. kir. város polgármestere által megbízott tisztviselő, mint elsőfoku iparhatóság.

Sz.: 1960/1941.

TELEPENGEDELYEZÉSI ELJÁRÁS.

Az 1884. évi XVII. törvénycikk 27. §-a értelmében, mint elsőfoku iparhatóság közhirrre teszem, hogy Mangesius Ottó Alfréd Kolozsvár Kándó Kálmán-utca 3. szám alatt műjéggyár telepet akar felállítani.

Akik e vállalat ellen bármi oknál fogva kifogást akarnak tenni, kifogásukat kötelesek a fentidézett törvénytörvényszakaszk értelmében szóval vagy írásban 1941.

évi március hó 20. napján délután 4 órakor a helyszíntre kitűzött tárgyaláson előadni, különben az üzlettelepet, hacsak köztekintetek nem szolgálnak akadályul, engedélyezni kell.

A telepnek, a rajta felállítandó épületeknek s belső felszerelésüknek pontos rajzát, körülményes leírását és szabatos magyarázatát az érdekeltek a hivatalomban (Városháza, I. emelet 15. sz. ajtó) a tárgyalás napjáig megtekinthetik.

Kolozsvár, 1941. március 10-én.

GRUCZA, s. k. tanácsnok.

Kolozsvár thj. szab. kir. város polgármestere.

Sz.: 107.727/1941.

A HÁZTARTÁSI PETROLEUM

1941. évi március havi mennyiségének megállapítása.

A m. kir. Kereskedelem- és Közlekedésügyi Miniszter 90.200/1940. sz. alatt kelt rendelete értelmében Kolozsvár thj. szab. kir. város területére az 1941. évi február 1-től 1941. május 1-ig terjedő időtartamra kibocsájtott petróleum-utalványok 3-as és 4-es számú, 1941 március havára szóló szelvényeinek mennyiségét 0.5—0.5 literben, azaz összesen 1 (egy) literben állapítom meg.

Ennek következtében a háztartások 1941. évi március hónapban az 1941 február 1-től 1941 május 1-ig terjedő időre kibocsájtott petróleum-utalványok 3-as és 4-es számú szelvényeit válthatják be az illetékes kereskedőknél.

Kolozsvár, 1941. március hó 1-én.

DR. VÁSÁRHELYI, s. k.
polgármesterhelyettes.

